

Ninn-Hansen (KF):

Sidst undervisningsministeren fremsatte dette lovforslag, fremsatte vi et forslag til beslutning for at få en afgørelse i spørgsmålet om atomkraft eller ej. Vi havde håbet på i overensstemmelse med den tidligere regerings planlægning, at vi kunne have fået den afgørelse i sidste samling; det fik vi ikke.

Når vi ikke har genfremsat forslaget, skyldes det, at der nu er kommet nogle, synes vi, positive bemærkninger om beslutningen i denne sag. De er kommet i statsministerens åbningstale, og de er kommet i handelsministerens fremsættelsestale vedrørende lovforslag nr. 40 om elforsyning, som jeg citerede før. Derfor er vi tilfredse med nu at gå ind i et samarbejde med regeringen om at få gennemført denne beslutning.

Jeg kan heller ikke se, der er noget grundlag for en mere langvarig betænkningstid. Vi har jo atomkraft i Danmark, vi har tilførsel fra elektricitetsværker, der anvender atomkraft, og jeg har endnu ikke hørt noget menneske i denne sal sige, at vi skulle standse den levering. Dermed er jo den hoveddiskussion, som nogle prøver på at rejse, om vi skal have atomkraft eller ej, fjernet. Hvorfor i alverden vi så skulle have en folkeafstemning om sagen, kan jeg altså heller ikke indse. Hvis man mener — hvad der altså er uberettiget — at der er en særlig risiko forbundet med atomkraft, kan man vel ikke anbringe et dansk kraftværk mere risikabelt for størstedelen af befolkningen end den anbringelse, der har fundet sted i et nærliggende land. Så de principielle spørgsmål er jo fjernet; tilbage er at tage en række praktiske hensyn, og det håber jeg vi kan samarbejde om.

I øvrigt undrer det mig, at de kræfter her i landet, der ellers altid er så interesserede i at henvise til Sverige, ikke gør det i denne sag. Det har jo i lang tid været mode i nogle af de kredse, man kalder venstreorienterede, i særlig grad at udpege statsminister Palme som den rette talsmand i en række situationer. De har ikke gjort det i atomkraftspørgsmålet, og jeg synes ellers, at i denne debat kan vi lære uhyre meget af Sverige, der jo også på en række andre områder er længere fremme, end vi er. Der er ingen i Sverige, der i denne debat siger, at man skal stoppe atomkraftanlæggene, deri har hr.

Palme jo ret i den diskussion han har med centerpartiets formand, hr. Fälldin.

Men jeg synes i øvrigt, at der i det brev, som statsminister Palme har sendt til Fälldin, siges noget aldeles afgørende om hele denne sag, vi drøfter. Statsminister Palme fastslår dér, at den indstilling, der er i energispørgsmålet i Sverige, er realistisk og i overensstemmelse med gode traditioner, idet han tilføjer, at der vel knap findes noget land, der har behov for og mulighed dertil, som ikke satser på at tage kerneenergien i sin tjeneste til fredelige formål, og at hovedopgaven nu må bestå i i internationalt samvirke at sætte kræfterne ind på at finde gode løsninger på kernekraftens sikkerheds- og miljøproblemer og forhindre spredning af plutonium. Jeg synes, han har ganske ret i det. Jeg håber, at der vil blive lejlighed til, at energiudvalget får udleveret denne brevsveksling, hvor det altså er statsminister Palmes brev til Fälldin, som jeg synes indeholder nogle betragtninger, som også vi har brug for at få kendskab til.

Hr. Erik Holst sagde, at der var nogle, der havde kritiseret oplysningsvirksomheden. Ja, jeg melder mig frivilligt. Hr. Erik Holst ville ikke deltage i den kritik. Nej, det ville man heller ikke, dengang vi andre kritiserede Roskilde universitet, men nu er undervisningsministeren da egentlig kommet ganske godt med. Det er jo derfra, de fleste bidrag er kommet til de bøger, som er udgivet, hvor vi jo har lejlighed til bl. a. at læse pladderartikler om marxisme og andet sukkergodt fra Roskilde.

Morten Lange (SF):

Jeg er ked af de bemærkninger, som hr. Ninn-Hansen fremsatte om energioplysningsmaterialet. Jeg synes nemlig, at der er god grund til at udtrykke en kritik over dette materiales kvalitet. Ud fra alle tænkelige folkeoplysnings synspunkter, som jeg har gennemlæst dette materiale med, må jeg sige, at standarden er helt forbløffende ringe. Men det nytter bare ikke noget at karakterisere den på den måde, som hr. Ninn-Hansen gør, for det er ikke så længe, det hænger sammen. Det er i og for sig, så vidt jeg kan se, indlæg, som er skrevet ud fra en betydelig interesse for sagen, men i alt for mange tilfælde uden det, som er så vigtigt i